

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zast, Mgr. et Mgr. Simonou Pavlicovou, advokátkou se sídlem 8. pěšího pluku 2380, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Frýdek - Místek**, se sídlem T. G. Masaryka 453, Frýdek - Místek, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 8. 2019, čj. 25 A 120/2019-23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se u žalovaného domáhala provedení zápisu poznámky spornosti k pozemku parc. č. x v k. ú. x, a to v souvislosti se zápisem služebnosti. Odkázala na znění § 986 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Žalobkyně následně k výzvě žalovaného doplnila, že požaduje zápis poznámky spornosti dle § 24 odst. 1 věty druhé zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon). Rovněž uvedla, že zápis poznámky spornosti se týká zápisu na základě smlouvy o zřízení služebnosti inženýrské sítě – vodovodní přípojky čj. V-437/2019-802 ze dne 9. 1. 2019. Tento zápis byl podle názoru žalobkyně proveden bez právního důvodu, neboť ze smlouvy vyplývá, že vodovodní přípojka slouží pro zásobování nemovitých věcí uvedených v čl. I. pod písm. a) této smlouvy pitnou vodou z obecního vodovodu, tedy pro pozemek parc. č. st. x a x v k. ú., ačkoliv rozsah služebnosti není v připojeném geometrickém plánu vůbec vyznačen. Dále uvedla, že pozemky parc. č. st. x a x jsou oprávněny z věcného břemene svádění vody vodovodním potrubím, jež bylo zřízeno na základě usnesení soudu dle č. d. 271/1955 (odstupní smlouva ze dne 4. 2. 1952) a povinným pozemkem je pozemek parc. č. x v k. ú. x, který je dle katastru nemovitosti evidován v podílovém spoluvlastnictví s žalobkyní. Na

základě odstupní smlouvy bylo zřízeno také věcné břemeno cesty pěší, vozové a hnaní dobytka, u něhož je povinným pozemkem pozemek parc. č. x. Posledně zmíněné věcné břemeno bylo z katastru nemovitostí na základě rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Opavě ze dne 22. 3. 2016 vymazáno; o této věci je vedeno soudní řízení. Na základě odstupní smlouvy také vznikl pozemek parc. č. x oddělením od pozemku parc. č. x.

[2] Přípisem ze dne 18. 4. 2019 sdělil žalovaný žalobkyni, že řízení vedené na základě její žádosti ukončil jako bezpředmětné. Konstatoval, že v případě poznámky spornosti zápisu podle § 24 odst. 1 věty druhé katastrálního zákona (poznámky spornosti dle § 986 občanského zákoníku) katastrální úřad zkoumá, zda žádost o vyznačení poznámky spornosti činí osoba dotčená zápisem provedeným bez právního důvodu, tedy osoba, která v důsledku takového zápisu přestala být zapsána jako vlastník či jiný oprávněný nebo její právo bylo provedeným zápisem omezeno. Žalovaný přitom šetřením zjistil, že podle smlouvy ze dne 9. 1. 2019 byla zřízena služebnost k povinnému pozemku parc. č. x v k. ú. x, který je ve spoluvlastnictví L. S. a V. Š., a oprávněnými pozemky jsou pozemky parc. č. st. x a parc. č. x v k. ú., které jsou ve vlastnictví Ing. Š. J. není evidována žádná další služebnost ve prospěch jiné nemovité věci, tedy ani ve prospěch jakékoli nemovité věci ve vlastnictví žalobkyně, a proto žalobkyně nemůže být dotčena zápisem, který byl k těmto pozemkům proveden podle jejího názoru bez právního důvodu.

[3] Žalobkyně se následně žalobou u krajského soudu domáhala určení, že neprovedení zápisu poznámky spornosti žalovaným je nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Žalobou se domáhala také uložení povinnosti žalovanému poznámku spornosti zapsat. Krajský soud žalobu zamítl.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností. Uvedla, že žalovaný bezpředmětnost žádosti o zápis poznámky spornosti založil na pozemku parc. č. x. Stěžovatelka však o zápis poznámky spornosti nežádala k tomuto pozemku. Žalovaný současně podle stěžovatelky ignoroval její tvrzení týkající se *„jejího vztahu z důvodu věcných břemen založených odstupní smlouvou ze dne 4. 2. 1952 k pozemku parc. č. x, k němuž stěžovatelka zápis poznámky spornosti žádala“*. Krajský soud se tedy nesprávně ztotožnil se závěry žalovaného, který ignoroval posouzení stěžovatelčina tvrzení týkajícího se vztahu k pozemku parc. č. 181/5 (viz předchozí věta).

[5] Stěžovatelka namítla, že krajský soud uvedl, že žalovaný vycházel ve smyslu § 984 občanského zákoníku ze stavu evidence katastru nemovitostí v době provádění jeho úkonů ve věci. Uvedené žalovaný ve svých přípisech ovšem nezmínil. Krajský soud se v této souvislosti nevypořádal s evidencí zápisu poznámky o probíhajícím soudním řízení vedeném u krajského soudu pod sp. zn. 25 A 102/2018 k pozemku parc. č. 181/5. Podotkla, že rozsudek krajského soudu ze dne 29. 5. 2019, čj. 25 A 102/2018-81, je předmětem kasační stížnosti vedené u NSS pod sp. zn. 9 As 228/2019. Podle stěžovatelky argumentace krajského soudu tímto rozsudkem nemůže obstát s ohledem na skutečnost, že se krajský soud nevypořádal se všemi důkazy.

[6] Podle stěžovatelky závěr krajského soudu o tom, že již v době podání žádosti žalovanému o zápis poznámky spornosti byla obeznámena s tím, že na základě individuálního správního aktu žalovaného byla služebnost, která vznikla dle odstupní smlouvy, z katastru nemovitostí vymazána, není správný. Stěžovatelka je toho názoru, že služebnost výmazem nezanikla, neboť byla založena smlouvou z roku 1952, tedy v době, kdy vznik práva nebyl vázán na zápis v katastru nemovitostí, ale byl založen již samotnou smlouvou, která podléhala svolení okresního národního výboru.

pokračování

[7] S ohledem na uvedené má stěžovatelka za to, že krajský soud ani žalovaný nemohli vycházet z obsahu katastru nemovitostí s odkazem na § 984 občanského zákoníku, neboť v takovém případě by byl popřen § 986 občanského zákoníku, resp. § 24 katastrálního zákona, z nichž neplyne, že je nutné vycházet pouze z obsahu katastru nemovitostí.

[8] Podle stěžovatelky je napadený rozsudek rovněž nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, neboť odůvodnění a učiněné závěry se nevztahují k předmětu řízení, tedy k pozemku parc. č. 181/5.

[9] Stěžovatelka navrhl, aby NSS napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[10] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti zopakoval své závěry z přípisu o bezpředmětnosti žádosti stěžovatelky o zápis poznámky spornosti.

[11] Kasační stížnost není důvodná.

[12] Podle § 24 odst. 1 katastrálního zákona není-li stav zapsaný v katastru v souladu se skutečným právním stavem, osoba, jejíž věcné právo je dotčeno, se domáhá odstranění nesouladu, a prokáže-li, že své právo uplatnila u soudu, zapíše se na její žádost do katastru poznámka spornosti zápisu. Obdobně se zapíše do katastru poznámka spornosti zápisu i v případě, že někdo tvrdí, že je ve svém právu dotčen zápisem provedeným do katastru bez právního důvodu ve prospěch jiného a žádá, aby to bylo v katastru poznamenáno. Poznámku spornosti zápisu, která působí proti zápisu provedenému na základě napadeného právního jednání a na něj navazujícím zápisům, zapíše katastrální úřad také na základě oznámení soudu o podané žalobě nebo na základě doloženého návrhu žalobce, pokud žalobce podal žalobu o určení, že právní jednání, na jehož základě má být zapsáno právo do katastru, je neplatné, zdánlivé nebo zrušené.

[13] Stěžovatelka žádala o zápis poznámky spornosti podle věty druhé citovaného ustanovení. Konkrétně k pozemku parc. č. x, k němuž bylo na základě smlouvy ze dne 9. 1. 2019 zřízeno věcné břemeno (služebnost inženýrské sítě – vodovodní přípojky). Povinným pozemkem z tohoto věcného břemene byl pozemek parc. č. 100/1. Stěžovatelka není vlastníkem ani jednoho z uvedených pozemků ani jí k těmto pozemkům neplyne žádné jiné věcné právo.

[14] Vzhledem ke znění § 24 odst. 1 věty druhé katastrálního zákona nebyly splněny podmínky pro to, aby na základě žádosti stěžovatelky mohla být do katastru nemovitostí zapsána poznámka spornosti k pozemku parc. č. x. Zápisem věcného břemene k pozemkům parc. č. x a parc. č. x nebylo totiž dotčeno žádné věcné právo stěžovatelky k těmto pozemkům. Pro posouzení věci nejsou podstatné žádné jiné okolnosti a ani případná další řízení (např. řízení vedená krajským soudem pod sp. zn. 25 A 102/2018 a 25 A 82/2019) iniciovaná stěžovatelkou k těmto pozemkům nemohou změnit nic na uvedeném závěru týkajícím se nynějšího předmětu řízení, kterým je posouzení zákonnosti postupu žalovaného v řízení o žádosti stěžovatelky o zápis poznámky spornosti do katastru nemovitostí. V projednávané věci proto žalovaný nebyl povinen se zabývat vztahem pozemků parc. č. x a parc. č. x. Krajský soud proto rovněž neměl důvod k bližšímu hodnocení otázek souvisejících s vedením řízení pod sp. zn. 25 A 102/2018; posouzení této otázky nemohlo mít vliv na zákonnost výroku jeho rozsudku.

[15] NSS podotýká, že je bezpředmětná námitka stěžovatelky o tom, že žalovaný neměl vycházet pouze z obsahu katastru nemovitostí. Pro posouzení nyní projednávané věci nebylo

nutné, aby katastrální úřad zjišťoval další skutečnosti a případně vyčkával např. na výsledek jiného řízení. Žalovaný nebyl ve svém přípise také povinen stěžovatelku informovat, že věc posoudil podle stavu v katastru nemovitostí v době jeho úkonů. Pro posouzení věci je s ohledem na uvedené rovněž irelevantní argumentace stěžovatelky související s odstupní smlouvou.

[16] NSS uzavírá, že krajský soud posoudil závěry žalovaného správně. V napadeném rozsudku srozumitelně, logicky a přesvědčivě vysvětlil, jak uvážil o námitkách stěžovatelky. Napadený rozsudek je plně přezkoumatelný a NSS na něj odkazuje. K otázce přezkoumatelnosti soudních rozhodnutí viz např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS. Pro potřeby posouzení nyní projednávané věci žalovaný i krajský soud dostatečně zjistili skutkový stav a nebylo třeba, aby si obstarávali a prováděli další důkazy.

[17] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine* zamítl.

[18] Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 7. května 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu